

Rozlišování v duchovním životě

O „rozlišování“ můžeme mluvit v několika významech, jak se objevují v tradici a zkušenosti církve:

1. Přirozená schopnost úsudku,
zdravá soudnost.
2. Rozlišování jako
umění a ovoce duchovního života.
3. Charisma rozlišování (*1Kor 12,10*).
4. Rozlišování jako
služba církevní autority.
5. Rozlišování povolání.

Duchovní umění rozlišovat je ovocem věrného života s Bohem...

Přirozená schopnost úsudku je častým předpokladem pro přijetí charismatu rozlišování, které je dáno především pro službu v církevním společenství, kde se uplatňují charismatické dary. Toto charisma přesahuje lidskou schopnost a slouží k rozlišení toho, co pochází od Ducha svatého, co je z ducha lidského a co ze zlého.

Duchovní umění rozlišovat je ovocem věrného života s Bohem, ovocem zkoumání sebe sama a poslušnosti Božím vnuknutím. O tomto umění psali otcové pouště, patřilo k umění starých mnichů a ruských starců. Systematicky je propracoval svatý Ignác z Loyoly, který kladl důraz především na poznání základního směru, rozlišení vnitřních hnutí v člověku a motivů jednání.

Rozlišování církevní autoritou se týká biskupů spojených se světovým episkopátem a s papežem, a to především v oblasti ortodoxie a ortopraxe. Věřící nemají od svých pastýřů však očekávat, že budou vždy odborníky ve všech oblastech života, ale sami osvětlení Duchem svatým mají na sebe vzít plnou zodpovědnost za svá rozhodnutí (*srov. Gaudium et spes 43*).

Rozlišování povolání je proces, je to umění, kterému se také učíme celý život. Je spojeno s naším dozráváním, růstem ve vnitřní svobodě, abychom byli schopni stále osobnější a úplnější odpovědi na Boží volání. Rozlišování povolání je také služba, která nabízí druhému pomoc na jeho cestě, aby mu usnadnila se zorientovat v tom, co prožívá a pro co se rozhoduje. Mělo by sloužit k uspořádání života podle evangelia s ohledem na individuální možnosti, omezení a konflikty.

Předpoklady pro působení Ducha svatého v nás

Pro zachování a růst vnitřního smyslu pro působení Ducha svatého v nás je potřebné:

1. Upřímná snaha o život s Bohem, život modlitby a lásky.
2. Zkoumání svého srdce, bdělost, odstraňování překážek.
3. Otevřenost v duchovním rozhovoru s tím, kdo mne doprovází.

Několik základních rozlišení pro Boží vedení

Nejdůležitějším kriteriem rozlišování je to, které nám odkázal v evangeliu sám Ježíš: „Strom se pozná po ovoci“ (*Mt 12,33*).

Několik základních rozlišení pro Boží vedení:

1. Duch svatý nás vždy vede ke Kristu, k oddanosti a lásce k Bohu, k modlitbě, tichu a naslouchání. Vede k vděčnosti a k oslavování Ježíše (*Srov. Jan 16,14*).
2. Vždy nás vede k lásce k druhým lidem, k růstu ve vztazích, ke sdílení, k úctě k druhým, k milosrdenství. Zlý duch naopak boří vztahy, vede k závidění, nenávisti, neodpuštění a soutěživosti.
3. Duch svatý vede člověka ke zdravé sebeúctě. Zlý duch naopak k ponížení člověka v jeho lidské důstojnosti.
4. Duch svatý vede člověka pokorně, ne překotně, vede ho pokojně, bez přetěžování a přehánění. Dává člověku naději i při vědomí vlastních chyb a slabostí. Usvědčuje z hříchu, vede ke smíření a dává smysl pro pokání.

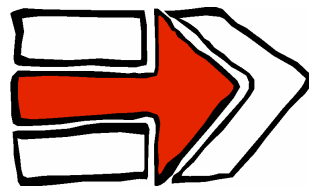
Zlý duch naopak vede člověka zmateně, staví před něho limitující požadavky, nerespektuje svobodu člověka, ale člověka deptá. Vede k zoufalství, ale nevede k zamyšlení nad sebou a k ochotě ke změně a k pokání.

5. Duch svatý vede ke službě, k poctivému lidskému životu, k prostotě a skromnosti. Zlý duch naopak odvádí od každodenních povinností výjimečnostmi a přeháněním. (*Svatá Terezie: „Touha po nemožném nás odvádí od možného“*). Zlý duch vede k soustředění na naši soběstačnost, nabízí rychlý a efektní úspěch.
6. Duch svatý vede k tomu, co je podstatné, trvalé, důležité z hlediska vztahů, lidského zrání a růstu, nalezení smyslu života, z hlediska našeho vnitřního osvobození, z hlediska spásy. Zlý duch přeceňuje věci nepodstatné, přehání naléhavost konkrétních činů, vede ke spěchu a neklidu. Zvláště při intenzivní snaze o duchovní život pokouší Boží nepřítel člověka k přehánění (*„koho ďábel nedokáže ubrzdit, toho pohání“*).

7. Duch svatý nás vede v lásce a k lásce, v pokoji a k pokoji, což může ale někdy znamenat duchovní střet se světem zla, který pod rouškou lásky a pokoje vede ke kompromisům v zásadních věcech.

8. Duch svatý nás nikdy nevede proti Božímu zákonu, ale proti liteře zákona. Zlý duch naopak vede k tomu, abychom upřednostňovali zásady a systémy před konkrétním člověkem. Duch svatý také nikdy nevede proti zdravé lidské přirozenosti.

9. Boží cesta je dobrá na začátku, uprostřed i na konci. Jednotlivými rozhodnutími nesmíme ztratit smysl pro celek našeho života a naší cesty.

10. *Gal 5,19-21*: „Skutky lidské svévole jsou: necudnost, nečistota, bezuzdnost, modlářství, čarodějnictví, rozbroje, hádky, žárlivost, vášeň, podlost, rozpory, rozkoly, závist opilství, nestřídmost a podobné věci.“ *Gal 5,22-23*: „Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání.“

Pros o světlo Ducha svatého, který osvěcoval učedníky

Na závěr ještě citát svaté Marie od Ukřižovaného Ježíše (Mariam Baouardy), karmelitky, zvané Malá Arabka. Jan Pavel II. ji blahořečil roku 1983. Tato žena se vyznačovala mimo jiné mimořádnou úctou k Duchu svatému a více jak před 120 lety napsala, co prožila a slyšela jako vnitřní hlas: „*Chceš-li mne hledat, poznat a následovat, pros o světlo Ducha svatého, který osvěcoval učedníky a který osvěcuje všechny, kdo ho vzývají. Vpravdě ti říkám, že každý, kdo bude vzývat Ducha svatého, bude mne hledat a nalezne mě. Jeho svědomí bude vždy jemné jako květina v polích. Vroucně si přeji, aby kněží každý měsíc slavili mši svatou k poctě Ducha svatého. Každého, kdo ji bude slavit, nebo se jí účastnit, odmění sám Duch svatý.*“

Se svolením převzato z webu <http://www.vojtechkodet.cz/>
Redakčně upraveno - opatřeno mezititulky; převzato z www.vira.cz

Důvěrná nověna k Duchu Svatému

Ó Matko Boží, po nanebevstoupení Páně,
spolu s apoštoly sepnula jsi dlaně
podle Ježíšova příkazu:

„Modlete se vřele,
pošlu vám Utěšitele!“

Tohoto Ducha Těšitele i my vyprositi si chceme
a proto ze své duše celé voláme dnešní den:

/možné i společně/

Ó Matko Boží, i s námi teď
ve vroucí modlitbě své dlaně spoj
a Ducha Svatého k nám ved'
i jeho sedmery nám vypros zdroj!

1. Pros, ať Duch Svatý i na nás působí,
naplní krásou a očistí od zloby!

2. Pros, ať Duch Svatý vždy u nás přebývá
a naše srdce žárem svým ohřívá /zahřívá/

1. Ať láskou k Bohu i k bližním nás zanítí,
ukáže pravdu a rozum nás osvítí!

2. Ať je nám Vůdcem, Dárcem všech milostí,
abychom kráčeli na cestu svatosti!

1. Vypros nám Ducha i jeho posily,
abychom před světem Boha vždy chválili!

2. Pros, by Duch Svatý na nás sestoupil
i na všechny duše, jež Syn Tvůj vykoupil!

společně:

**Přijď, Duchu Svatý, přijď s hojnou měrou,
přiveď nás k Bohu a obnov zem celou!!!**